

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12.10.2016 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Joanna Sawicz

Protokolant :st. sekretarz sądowy Kamila Rakowska

po rozpoznaniu w dniu 05.10.2016r. w Świdnicy

sprawy **M. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

przy udziale płatnika składek (...) Sp. z o.o. w Ś.

o podstawę wymiaru składek

na skutek odwołania **M. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 11.01.2016 r. Nr (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od wnioskodawcy M. S. na rzecz strony pozwanej kwotę 360 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 264/16

UZASADNIENIE

M. S. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 11.01.2016r. nr (...) stwierdzającej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia wnioskodawcy podlegającego ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o.o. w okresie od maja do lipca 2015 r. w wysokościach wskazanych w tej decyzji. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca wskazał, że od dnia 15.05.2015 r. był zatrudniony u płatnika na stanowisku kierownika sieci sprzedaży za wynagrodzeniem 14.000 zł brutto miesięcznie. Wnioskodawca wskazał, że zdobył doświadczenie zawodowe w zakresie sprzedaży instrumentów finansowych, posiada certyfikat doradcy finansowego, a w początkowym okresie zatrudnienia u płatnika pozyskał dla niego przychody rzędu 30.000-40.000 zł, restrukturyzując sieć sprzedaży. Wnioskodawca wskazał, że dotychczas nie korzystał ze świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, zatem wysokość ustalonego wynagrodzenia nie miała na celu uzyskanie wyższych świadczeń z tego

ubezpieczenia. Ponadto wnioskodawca podniósł, że sytuacja finansowa płatnika nie może mieć znaczenia dla oceny ważności postanowień jego umowy o pracę, ponieważ nie ma on wpływu na całą działalność płatnika.

Strona pozwana - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 360 zł, podnosząc zarzut pozorności postanowień umowy o pracę w zakresie ustalonego wynagrodzenia. Strona pozwana wskazała, że płatnik zatrudniał wyłącznie sekretarkę i wnioskodawcę, w tym wnioskodawcę za wynagrodzeniem 14.000 zł, natomiast od 2014 r. płatnik w ogóle nie płaci składek na ubezpieczenia społeczne, a wnioskodawca sam zalega z zapłatą składek z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za okres od lutego 2011 r. do maja 2015 r. Strona pozwana uznała, że postanowienia umowy o pracę miały na celu wyłącznie uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

Postanowieniem z dnia 23.03.2016r. Sąd Okręgowy zawiadomił stronę (...) sp. z o.o. w Ś. o toczącym się postępowaniu z odwołania wnioskodawcy, wzywając go do osobistego stawiennictwa na rozprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawca M. S. posiadający wykształcenie średnie, w okresie 01.06.2010r.-18.05.2015 r. prowadził jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...) w K., w przedmiocie pozostałych form udzielania kredytów (PKD 64.92.Z). W zakresie prowadzonej działalności wnioskodawca zajmował się pośrednictwem w zawieraniu umów kredytowych pomiędzy klientami a bankiem. Ostatnie dochody z prowadzonej działalności gospodarczej wynosiły w granicach 2-3.000 zł miesięcznie. Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wnioskodawca zalega z zapłatą składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od lutego 2011 r. do maja 2015 r., na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres od września 2010 r. do maja 2015 r. oraz Fundusz Pracy za okres od czerwca 2012 r. do maja 2015 r., w łącznej kwocie 52.040,85 zł

dowód: akta ZUS, zeznania wnioskodawcy e-protokół k.82 akt sprawy

Płatnik składek (...) sp. z o.o. z/s w Ś. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 14.06.2013 r. pod nr KRS (...). Kapitał zakładowy spółki wynosi 5.000 zł, składa się z jednego udziału o tej wartości, który został objęty przez P. C., który jest jednocześnie Prezesem Zarządu spółki. Spółka ma siedzibę w Ś. i prowadzi działalność w zakresie m.in. pozostałej finansowej działalności usługowej, pozostałej działalności wspomagającej usługi finansowe, działalności związanej z oceną ryzyka i szacowaniem poniesionych strat, działalności świadczonej przez agencje inkasa i biura kredytowe. (...) sp. z o.o. jest franczyzobiorcą marki (...) sp. z o.o. i pod tą marką funkcjonuje na rynku lokalnym i ogólnopolskim. W trakcie prowadzenia działalności (...) sp. z o.o. zatrudniał następujących pracowników:

A. G. w okresie 04.11.2013r.-07.04.2014 r.;

A. A. w okresie 19.07.2013r.-30.06.2014r.;

J. Ł. w okresie 05.04.2014r.-03.01.2015r.;

L. K. w okresie 06.06.2014r.-16.08.2014r. oraz 27.10.2014r.-31.12.2015r.;

M. G. w okresie 01.07.2014r.-30.09.2014 r.;

J. O. w okresie 01.12.2014r.-31.01.2015 r.;

P. M. w okresie 27.10.2014r.-31.12.2014 r.;

M. N. w okresie 03.11.2014r.-31.03.2015 r.;

J. R. w okresie 01.10.2014r.-30.11.2014 r.;

M. (...) w okresie 02.12.2013r.-03.03.2015 r.;

K. L. w okresie 01.08.2014r.-06.12.2014 r.;

K. J. w okresie 26.11.2013r.-25.02.2015 r.;

M. B. w okresie 07.05.2014r.-01.11.2014 r.;

A. M. w okresie 23.03.2015r.-31.05.2015 r.;

A. L. w okresie 01.04.2015-30.04.2015 r.;

A. D. w okresie 07.10.2014r.-17.10.2014 r.

Podstawy wymiaru tych ubezpieczonych zgłaszane przez płatnika w okresie ich zatrudnienia oscylowały w kwotach : od 318,40 zł (dla M. B.) do 3772,11 zł miesięcznie (dla M. (...) w okresie od września 2014r. do lutego 2015r.) Płatnik wykazał zysk netto za rok 2014 w kwocie 58.104,94 zł.

Od 2014 roku płatnik składek nie opłaca należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

dowód: odpis KRS płatnika, akta ZUS , pismo ZUS k.68-70 akt sprawy, bilans spółki za rok 2014 w aktach ZUS - k.12)

W dniu 17.07.2013r. wnioskodawca zawarł z (...) sp. z o.o. z/s w Ś. umowę o pracę na okres próbny 19.07.2013r.-18.10.2013r. na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży/doradcy klienta w wymiarze 1/10 etatu za wynagrodzeniem 160 zł brutto miesięcznie. Następnie od dnia 19.10.2013r. strony zawarły umowę o pracę na tym samym stanowisku, w tym samym wymiarze czasu i za tym samym wynagrodzeniem na czas nieokreślony. Na podstawie aneksów do umowy o pracę, od dnia 01.01.2014 r. wynagrodzenie wnioskodawcy wzrosło do 168 zł brutto miesięcznie, a następnie od dnia 01.01.2015 r. do 175 zł brutto. W trakcie tego zatrudnienia wnioskodawca zajmował się pozyskiwaniem klientów oraz sprzedażą instrumentów kredytowych i usług bankowych, rozliczając się z płatnikiem na podstawie faktur wystawianych w ramach prowadzonej jednoosobowej działalności gospodarczej. W okresie 17.07.2013r.-07.05.2015r. wnioskodawca podlegał ubezpieczeniom społecznym jako pracownik płatnika zatrudniony w wymiarze 1/10 etatu. Z dniem 7.05.2015r. umowa ta została zakończona, a płatnik składek wyrejestrował powoda z ubezpieczeń społecznych.

Jednocześnie od dnia 19.08.2014r. wnioskodawca jest zatrudniony przez (...) sp. z o.o. w wymiarze 1/128 na stanowisku administratora dokumentacji za wynagrodzeniem 13,13 zł brutto miesięcznie.

Od dnia 4.05.2015r. wnioskodawca był niezdolny do pracy do dnia 8.05.2015r.

Z datą 15.05.2015r. została sporządzona umowa o pracę pomiędzy wnioskodawcą a (...) sp. z o.o. z/s w Ś. na czas nieokreślony od dnia 15.05.2015r. na stanowisku kierownika sieci sprzedaży, w wymiarze pełnego etatu. W umowie wskazano wynagrodzenie w kwocie 14.000 zł brutto miesięcznie. Pisemny zakres obowiązków pracownika przewidywał m.in. aktywną i profesjonalną sprzedaż produktów i usług bankowych oraz nadzór nad zespołem pracowników w tym zakresie, aktywne pozyskiwanie klientów, budowanie i utrzymywanie długofalowych relacji biznesowych z klientami, realizację celów sprzedażowych, prowadzenie aktywnych i różnorodnych działań marketingowych wspierających proces sprzedaży. Faktycznie wykonywany zakres obowiązków w dalszym ciągu obejmował przede wszystkim poszukiwanie i pozyskiwanie klientów na produkty kredytowe, sprzedaż instrumentów finansowych. Wnioskodawca miał zadanie zbudować sieć sprzedaży płatnika, w placówkach mieszczących się przy ul. (...) w W. oraz przy ul. (...) i placu (...) w K..

W chwili sporządzania w/w umowy płatnik składek nadal zalegał z uiszczeniem należności na FUS , a nadto miał zadłużenie na ok. 60.000 zł.

Od maja 2015r. u płatnika składek były zatrudnione tylko 2 osoby: wnioskodawca oraz L. K. – sekretarka, która zajmowała się prowadzeniem biura w Ś., natomiast nie udzielała kredytów. Od maja 2015 roku żadna z w/w placówek nie funkcjonowała i nie zaczęła funkcjonować na nowo po zatrudnieniu wnioskodawcy.

W dniu 19.05.2015r. płatnik składek przekazał do organu rentowego informacje na temat zgłoszenia powoda do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie umowy o pracę zawartej od dnia 15.05.2015r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Natomiast informacja o podstawie wymiaru składek od kwoty 14.000 zł wpłynęła do organu rentowego dopiero w dniu 12.08.2015r.

dowód: akta ZUS, pismo ZUS k.25 akt sprawy, zeznania wnioskodawcy e-protokół k.82 akt sprawy

Od dnia 17.06.2015r. powód ponownie przebywał na zwolnieniu lekarskim łącznie do dnia 3.01.2016r., a następnie do dnia 29.02.2016r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne ; zwolnienie lekarskie zostało wydane przez lekarza z (...) w K..

Po zakończeniu okresu zwolnienia lekarskiego i świadczenia rehabilitacyjnego wnioskodawca rozwiązał z płatnikiem umowę o pracę za porozumieniem stron.

Aktualnie placówki płatnika pod ww. adresami nie istnieją z powodu nieopłacalności i braku pracowników. Jedyna aktywna placówka płatnika mieści się przy ul. (...) w Ś., a jedynym pracownikiem jest L. K. zatrudniona za wynagrodzeniem minimalnym, zajmująca się prowadzeniem sekretariatu.

Po otrzymaniu przez wnioskodawcę zwolnienia lekarskiego, płatnik nie zatrudnił na jego miejsce żadnego pracownika.

dowód: akta ZUS, pismo ZUS k.25 akt sprawy, zeznania wnioskodawcy e-protokół k.82 akt sprawy

W dniach 09.12.2015r.-23.12.2015r. strona pozwana przeprowadziła kontrolę u płatnika składek, w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Kontrolą objęto okres od stycznia do sierpnia 2015 r.

Na podstawie wyników kontroli, strona pozwana zaskarżoną decyzją z dnia 11.01.2016 r. ustaliła podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wnioskodawcy zatrudnionego u płatnika (...) sp. z o.o. za okres od maja do lipca 2015 r. w wysokościach wskazanych w tej decyzji.

dowód: akta ZUS

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy okoliczności niniejszej sprawy uprawniały organ rentowy do zweryfikowania wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wnioskodawcy M. S. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) sp. z o.o. z/s w Ś.. Sporu w niniejszym postępowaniu nie stanowił fakt wykonywania pracy, jak również okresy zatrudnienia, stanowisko pracy. Sporem objęta była ocena prawna postanowień umowy o pracę z dnia 15.05.2015r. dotyczących wynagrodzenia, które zdaniem pozwanego zostało ustalone w zawyżonej wysokości i zmierzało do uzyskania zawyżonych świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2016.963 t.j.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12. W myśl art. 41 ust. 12 i 13 ustawy jeżeli ubezpieczony nie zakwestionuje informacji zawartych w imiennym raporcie miesięcznym w terminie określonym w ust. 11, to informacje te uznaje się za zgodne ze stanem faktycznym, chyba że informacje dotyczące okresu objętego raportem zakwestionuje Zakład, wydając decyzję (ust 12). Jeżeli Zakład zakwestionuje i

zmieni informacje przekazane przez płatnika składek, zawiadamia o tym ubezpieczonego i płatnika składek. Jeżeli w terminie określonym w ust. 11 osoba ubezpieczona i płatnik składek nie złożą wniosku o zmianę stanowiska Zakładu, informacje uznane przez Zakład traktuje się jako prawdziwe. W razie złożenia takiego wniosku, Zakład po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego wydaje decyzję (ust. 13). W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest stanowisko, iż w ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy systemowej ZUS może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art. 58 k.c.).

Zgodnie z art. 58 § 1, § 2, § 3 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. Jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy, co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana uzasadnieniu orzeczenia z dnia 25.09.2012r. sygn. III AUa 398/12 Sąd Apelacyjny w Krakowie w sprawie o podobnym stanie faktycznym i prawnym, wskazał, że autonomia stron umowy o pracę w kształtowaniu jej postanowień podlega ochronie jedynie w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa, a strony obowiązują nie tylko respektowanie własnego interesu jednostkowego, lecz także względ na interes publiczny. Odpowiednie zastosowanie art. 58 k.c. prowadzi do wniosku, że postanowienia umowy o pracę sprzeczne z ustawą albo mające na celu jej obejście są nieważne, a sprzeczne z zasadami współzycia społecznego - nieważne bezwzględnie. Ocena wysokości wynagrodzenia uzgodnionego przez strony stosunku pracy na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych ma istotne znaczenie z uwagi na okoliczność, że ustalanie podstawy wymiaru składki z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy następuje w oparciu o przychód, o którym mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, a więc wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne, a w szczególności wynagrodzenie zasadnicze. Umowa o pracę wywołuje zatem nie tylko skutki dotyczące relacji między pracownikiem i pracodawcą, lecz także w dziedzinie ubezpieczeń społecznych kształtując stosunek ubezpieczenia społecznego, w tym wysokość składki, co w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń. W związku z powyższym ocena postanowień umownych powinna być dokonywana także z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych, a więc nie tylko z punktu widzenia interesu pracownika (ubezpieczonego), ale także interesu publicznego. Godziwość wynagrodzenia za pracę w prawie ubezpieczeń społecznych musi być zatem interpretowana przy uwzględnieniu wymogu ochrony interesu publicznego oraz zasady solidarności ubezpieczonych. Alimentacyjny charakter świadczeń przyznawanych z tytułu ubezpieczenia społecznego oraz zasada solidaryzmu sprawiają, że płaca stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru składki nie może być ustalana ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie i nie może rażąco przewyższać wkładu pracy, by w konsekwencji składka na ubezpieczenie społeczne nie przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych odwołują się bowiem do takiego przełożenia pracy i uzyskanego za nią wynagrodzenia na składkę na ubezpieczenie społeczne, które pozostaje w harmonii z poczuciem sprawiedliwości w korzystaniu ze świadczeń z ubezpieczenia, udzielanych z zasobów ogólnospołecznych. Dokonywana przez organ rentowy kontrola zgłoszeń do ubezpieczenia oraz prawidłowości i rzetelności obliczenia składki oznacza przyznanie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych kompetencji do badania zarówno tytułu zawarcia umowy o pracę, jak i ważności jej poszczególnych postanowień, a zatem, również postanowień umowy o pracę w zakresie wynagrodzenia, które pozostają w kolizji z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd stwierdza, iż decyzja strony pozwanej jest prawidłowa. Zdaniem Sądu okoliczności zatrudnienia wnioskodawcy wskazują, że wynagrodzenie określone na poziomie 14.000 zł miesięcznie nie znajdowało uzasadnienia.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, iż wnioskodawca był pracownikiem płatnika począwszy od dnia 19.07.2013r., kiedy to został zatrudniony w charakterze specjalisty ds. sprzedaży/doradcy klienta w wymiarze 1/10 etatu za wynagrodzeniem 160 zł brutto miesięcznie. W trakcie zatrudnienia postanowienia umowy o pracę ulegały

zmianie na podstawie kolejno zawieranych umów i aneksów, niemniej jednak stanowisko pracy wnioskodawcy pozostawało takie samo, wymiar zatrudnienia w dalszym ciągu obejmował 1/10 etatu a wynagrodzenie odpowiadało 1/10 minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w kraju w danym czasie. Jak wynika z załącznika do pisma strony pozwanej z dnia 4.04.2016r., wnioskodawca podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u płatnika (...) sp. z o.o. od podstawy wymiaru zgłoszonej w wysokości 1/10 wynagrodzenia minimalnego do dnia 7.05.2015r., kiedy to został wyrejestrowany z ubezpieczeń przez płatnika. Kolejna umowa o pracę została sporządzona z dniem 15.05.2015r., za wynagrodzeniem 14.000 zł brutto miesięcznie w wymiarze pełnego etatu, przy czym od - 17.06.2015r. powód przebywał już na zwolnieniu lekarskim, natomiast podstawa wymiaru składek liczona od kwoty 14.000 zł została zgłoszona do ZUS dopiero w dniu 12.08.2015r. Na podstawie w/w umowy powód miał być zatrudniony na stanowisku kierowniczym i nadzorować pracę placówek przy ul. (...) w W. oraz przy ul. (...) i placu (...) w K.. Przy czym podkreślenia wymaga, że już od maja 2015 roku płatnik składek zatrudniał oprócz powoda jedynie sekretarkę, nadto w/w placówki już nie działały. Trudno zatem uznać, aby powód kierował placówkami, które nie funkcjonowały i nie miały żadnych pracowników. Wnioskodawca w żadnej mierze nie wykazał, na czym miało polegać prowadzenie czynności nadzorczych, a przede wszystkim czyje działania miały być przedmiotem nadzoru. Płatnik nie posiadał pracowników, w wynajmowanych lokalach nie była prowadzona działalność. Ponadto jak przyznał wnioskodawca, stosunek pracy po powrocie ze zwolnienia lekarskiego ustał z uwagi na rozwiązanie z płatnikiem umów o przedstawicielstwo bankowe. Tak więc działalność płatnika w ogóle nie mogła być prowadzona w tym zakresie, co podważa zasadność utworzenia sieci sprzedaży. Istotny jest również fakt, że na miejsce pracy wnioskodawcy, po otrzymaniu przez niego zwolnienia lekarskiego, płatnik składek nie zatrudnił innego pracownika. Od dnia otrzymania przez wnioskodawcę zwolnienia lekarskiego, faktycznie pracę na rzecz płatnika wykonywać mogli wyłącznie L. K. zatrudniona jako sekretarka oraz P. C. jako Prezes Zarządu będący jednocześnie jedynym wspólnikiem spółki. Tym samym w spornym okresie nie było innych pracowników, którzy tworzyliby sieć sprzedaży wymagającą nadzoru przez wnioskodawcę. To zaś oznacza, że wnioskodawca pracował na stanowisku kierownika sieci sprzedaży zaledwie 1 miesiąc i 2 dni, nadzorując sieć sprzedaży, w której nie było zatrudnionych innych osób, nadzorując placówki płatnika, w których nie była prowadzona żadna działalność płatnika. W ocenie Sądu trudno zatem uznać twierdzenia wnioskodawcy za wiarygodne, tym bardziej że nie zostały one potwierdzone żadnymi środkami dowodowymi. W szczególności w toku przesłuchania przed organem ubezpieczeniowym Prezes Zarządu płatnika P. C. twierdził, że nie posiada w tym zakresie żadnej dokumentacji, zatem okoliczności wskazywane w odwołaniu należało uznać za nieudowodnione.

Brak jest również jakiegokolwiek uzasadnienia dla przyjęcia tak wysokiego wynagrodzenia, mając na uwadze, że spółka od 2014 roku w ogóle nie opłaca należności na FUS, nadto w chwili podpisywania umowy o pracę w dniu 15.05.2015r. płatnik składek posiadał dodatkowo zadłużenie w kwocie 60.000zł, zaś jego dochód netto za rok 2014 wyniósł 58.104,94 zł zysku netto za cały 2014 rok (sprawozdanie k.9 akt ZUS), co wskazuje, że wynagrodzenie powoda było by prawie trzykrotnie wyższe niż członka zarządu - prezesa i właściciela firmy. Z punktu widzenia logiki i doświadczenia życiowego brak jest podstaw do przyjęcia, aby wynagrodzenie pracownika ustalonego w takiej wysokości było adekwatne do jego obowiązków (kierownik niedziałających placówek) i możliwości pracodawcy.

Także tak wysokiego wynagrodzenia nie uzasadnia wynagrodzenia pracowników zatrudnionych do dnia 7.05.2015r. W tym okresie oprócz wnioskodawcy u płatnika było zatrudnionych łącznie 16 pracowników, w różnych okresach i za różnymi wynagrodzeniami. Sąd zauważył w tej charakterystyce zatrudnienia pewną prawidłowość. Mianowicie każdy z zatrudnionych pracowników był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z niską podstawą wymiaru składek. Najniższa wyniosła 318,40 zł dla M. B., natomiast najwyższa odnosiła się do M. (...) w kwocie 3.772,11 zł (tylko przez 6 miesięcy do lutego 2015r.) Przy czym wynagrodzenie to było związane z pełnieniem funkcji działającej - istniejącej placówki i w żaden sposób nie może być miarodajne dla wynagrodzenia powoda, jakże zawyżonego. Podkreślenia również wymaga, że w okresie kiedy płatnik uzyskiwał jeszcze przychody, zatrudniał pracowników nie ustalił powodowi wynagrodzenia na poziomie większym niż minimalne - chociaż jak twierdził wnioskodawca - uzyskiwał znaczny dochód dla firmy, pozyskując klientów.

Nie można również pominąć faktu, że w istocie wnioskodawca nie posiada żadnego wykształcenia specjalistycznego, zaś jego doświadczenie zawodowe uzyskane podczas prowadzenia własnej działalności gospodarczej trudno uznać za przekonywujące, skoro dochód uzyskiwany z niej nie pozwolił mu na opłacanie własnych składek na FUS (wnioskodawca zalega z zapłatą ponad 50.000 zł z tego tytułu).

Reasumując w ocenie Sądu, wnioskodawca reprezentowany przez fachowego pełnomocnika nie wykazał w żaden sposób jakiegokolwiek uzasadnienia dla przyjęcia tak wysokiego wynagrodzenia za wiarygodne, godziwe, uczciwe i adekwatne do wykonywanych obowiązków przez powoda w myśl art. 3 i 232 k.p.c.

Sąd zaznacza, że określenie wynagrodzenia w wysokości 14.000 zł brutto rodzi skutki nie tylko w zakresie obowiązku pracodawcy do wypłaty takiego wynagrodzenia, ale również w zakresie zabezpieczenia społecznego. W związku z powyższym ocena postanowień umownych może i powinna być dokonywana także z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych, a więc nie tylko z punktu widzenia interesu pracownika (ubezpieczonego), ale także interesu publicznego - por. wyrok SA z dnia 14.11.2014r., sygn. III AUa 172/14 . W związku z tym należy mieć także na uwadze w świetle art. 58§2 k.c., iż wynagrodzenie w kwocie 14.000 zł będzie miało wpływ na wysokość świadczeń chorobowych za okres ponad 8 miesięcy , po opłaceniu składki liczonej od tej kwoty jedynie za jeden miesiąc. Dodatkowo Sąd podkreśla, że świadczenia z ubezpieczenia społecznego są wypłacane ze wspólnych środków wszystkich ubezpieczonych. Przyjęcie wysokości podstawy wymiaru wielokrotnie wyższej niż pozostali pracownicy płatnika zatrudnieni podczas całego okresu działalności spółki, w przypadku wykonywania pracy zaledwie przez 1 miesiąc i 2 dni, prowadziłyby do naruszenia zasad współzycia społecznego, w szczególności zasady solidaryzmu z innymi ubezpieczonymi, bowiem trudno przyjąć, aby płatnik nagle zmienił politykę płacową. Ponadto wskazać należy, że wynagrodzenie wnioskodawcy ustalone umową z dnia 15.05.2015r. znacznie przewyższałoby średni miesięczny zysk netto płatnika, co z ekonomicznego punktu widzenia jest dla Sądu niewiarygodne. Tym samym całokształt okoliczności dowodzi, że są podstawy do zakwestionowania wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy. Jednocześnie Sąd zaznacza, iż podstawa wymiaru składek przyjęta przez stronę pozwaną jest adekwatna ze względu na zakres faktycznie wykonywanej pracy przez powoda, a także, biorąc pod także uwagę dotychczasową politykę płacową płatnika, jak również fakt że w okresie obowiązywania tej umowy, płatnik nie zatrudniał innych pracowników, a działalność w czterech wskazywanych placówkach z tej przyczyny nie mogła być prowadzona.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne, zakwestionowanie wysokości przyjętej przez płatnika podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy jest uzasadnione.

Z powyższych względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, zasądając od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej minimalną kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) zgodnie z wnioskiem strony pozwanej.